

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 13. januar 2020
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Jakob Dalsgaard
Sagsnr.: 2019-0030-3322
Dok.: 1345406

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 516 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 18. december 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Mette Kjølby Miller-Harris

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 516 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Er ministeren tilfreds med borgernes oplevelser og sagens udfald i sagen om et brutalt hjemmerøveriforsøg i Bistrup, som beskrevet i artiklen: ”Ofre for røveri føler sig glemt”, sn.dk den 5. dec. 2019?”

Svar:

Af den artikel, der henvises til i spørgsmålet, fremgår det bl.a., at et ægtepar, som blev udsat for et hjemmerøveriforsøg, ikke blev tilkendt erstatning eller godtgørelse i forbindelse med straffesagen mod gerningsmændene, og at parrets bistandsadvokat undrer sig over, at parret ikke blev tilkendt godtgørelse for tort.

Indledningsvis bemærkes, at jeg ikke har kendskab til den konkrete sag, men jeg vil gerne udtrykke min medfølelse med ægteparret.

Hjemmerøveri er en meget alvorlig forbrydelse, og jeg har stor forståelse for den følelse af utryghed i eget hjem, som en sådan krænkelse kan medføre. Af samme grund var Socialdemokratiet med til at skærpe straffen for hjemmerøveri tilbage i 2011, hvor straffniveauet blev forhøjet til det dobbelte i forhold til den straf, der tidligere blev fastsat af domstolene, således at straffen som udgangspunkt vil være 5 års fængsel.

Forurettede har under straffesagens behandling adgang til forskellige former for hjælp, rådgivning og støtte, herunder mulighed for udpegning af en kontaktperson og adgang til en bistandsadvokat. Der henvises i denne forbindelse til Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 212 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg af 28. november 2019, hvor der redegøres for, hvilke former for hjælp der tilbydes ofre for forbrydelser.

I forhold til spørgsmålet om erstatning er det sådan, at hvis forurettede som følge af en forbrydelse har krav på erstatning og/eller godtgørelse, kan sådanne krav rettes mod gerningspersonen. Det kan bl.a. omfatte krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, helbredelsesudgifter, godtgørelse for svie og smerte og tortgodtgørelse mv. Godtgørelse for tort forudsætter, at der er tale om en retsstridig krænkelse af en andens frihed, fred, ære eller person, eller at der foreligger en forbrydelse, der har indebåret et særlig groft angreb mod en andens person eller frihed.

Det bemærkes, at hvis et offer er blevet syg som følge af en forbrydelse – eventuelt på grund af den psykiske belastning ved at have været udsat for en forbrydelse – kan offeret have krav på godtgørelse for svie og smerte.

Skal sagen afgøres i retten, kan krav på erstatning og godtgørelse behandles under straffesagen mod den, der er tiltalt for at have begået forbrydelsen. Hvis retten i forbindelse med straffesagen når frem til, at der ikke kan tilkendes erstatning eller godtgørelse til forurettede, kan straffedommens afgørelse vedrørende erstatning ankes særskilt. Ankefristen er fire uger fra dommens afsigelse, men ankeinstansen kan dog undtagelsesvis give tilladelse til anke indtil 1 år efter dommens afsigelse.